

A megvacsoráztatott ifjak csak statiszták egy mocskos játékban

2024 március 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Nemrég kaptam egy érdekes kis füzetet egy barátomtól.

Március 15. talán a legszebb nemzeti ünnepünk. Tavasz, ifjúság, forradalom. Márciusi ifjak, Nemzeti Múzeum, Pet?fi, Kossuth, Széchenyi. Aztán a szabadságharc, Pákozdtól Világosig. A császári Bécs és a cári Oroszország ellen. Jókai szépséges regénye a Baradlay testvérek sorsán keresztül máig alapvet? olvasmányélmény a magyar diákoknak. Szerencsére még mindig kötelez? olvasmány. Aztán Sára Sándor megrendít? filmje a nyolcvan Lenkey-huszár valós alaptörténetér?l. Tisztaság, becsület, hazaszeretet, önfeláldozás, sokszor reménytelen küzdelem. Amihez persze kellett egy jó adag naivitás is. Hiszen ha akkor valaki józanul oszt-szoroz, akkor el?re kiszámolhatta, hogy az osztrákokkal és pláne az oroszokkal szemben a magyarság nem gy?zhet. De el?deink másképp gondolkoztak, és végül a történelem ?ket igazolta. Hiszen ?k teremtették meg a kés?bbi kiegyezés alapjait, és ezzel az ország sosem látott fejl?désének nyitottak utat.

Nemrég kaptam egy érdekes kis füzetet egy barátomtól. Az 1939-ben a magyar királyi honvéd vezérkar f?nökének engedélyével készült kézikönyv a kémek elleni harc jelent?ségér?l ír. Történelmi példákon keresztül igyekszik bemutatni a Trianon utáni sokkos állapotban lév? ország polgárainak, hogy miért is kell harcolni az idegen országok hírszerz?i ellen. Még nem tört ki az újabb világháború, de a katonai vezetés már fontosnak találta ezt a veszélyt bemutatni. Ami a saját korában példamutató el?relátásról tanúskodik. Igaz, hogy a szerz? szerint nem nehéz ez a feladat, elég, ha nyitott szemmel járnak az emberek, és el?bb-utóbb észreveszik a kémeket.

Az írás jó szándéka megkérd?jelezhetetlen, ám tele van naiv gondolatokkal. Nyilvánvaló, hogy a Monarchiától örökölt szemlélet volt még az uralkodó, miszerint a titkosszolgálati munka másodrend? fontosságú. Ráadásul akkoriban a katonák még bizonyos tekintetben le is nézték az ilyen munkát végz?ket, nem tekintve azt elég elegánsnak. Naivitás, vagy talán a korszellem hozta ezt magával. Mindeközben a szovjet titkosszolgálatok már javában építették ügynöki hálózatukat Nyugat-Európában. Aztán a II. világháború vége felé a titkosszolgálati munkával szembeni ellenérzések is okozhatták, hogy a magyar kiugrási kísérlet szinte az els? lépésekt?l kezdve kudarcra volt ítélve, mert a német hírszerzés hamar tudomást szerzett róla. Mi pedig nem tudtuk, hogy 1944 márciusában megszállják hazánkat.

Miért hoztam el? ezt a két példát? Mert mindkett?ben látni vélem, hogy mi, magyarok talán a nemzeti karakterünkb?l fakadóan is a nyílt küzdelmet, a szemt?l szembe harcot választjuk, azt tekintjük igazán becsületes dolognak. Ami a színfalak mögött zajlik, azt gyanúsnak, sokszor lebecsülend?nek gondoljuk. Pedig az élet számtalanszor megmutatta évezredes történelmünk során, hogy a fontos információk nem ismerete, a megtévesztés fel nem ismerése mekkora károkat okozott már. Az elmúlt két évszázad során többször is azért buktunk el, mert nem vettük észre idejekorán a csapdákat, nem ismertük fel a küls? és bels? ellenséget.

Jó lenne ezt már elkerülni. Ami persze nem egyszer? feladat, hiszen Magyarország ma újra ütköz?zónában találta magát. Közelünkben háborús konkfliktusok zajlanak. Ráadásul ma az ellenség felismerése sem egyszer? feladat. Milyen jó, hogy a vadászgépek ellenség-barát felismer? rendszere másodpercek alatt segít a pilótáknak! ?k rögtön tudják, kire l?jenek és kire ne. Ám a titkosszolgálatok világában még a saját szemünknek sem mindig hihetünk. Mert mit is gondoljunk arról, amit napjainkban itthon látunk? A barátinak, szövetségesnek deklarált Egyesült Államok jelenlegi, demokrata párti vezetése másként tekint Magyarországra, a kormányra és Orbán Viktor miniszterelnökre. Ma már nyílt információk alapján tudhatjuk, hogy dollármilliók juttatásával igyekeztek befolyásolni a magyar választókat. Civilnek mondott szervezetek fedése mögött amerikai kormányzati pénzek érkeztek az ellenzékhez annak reményében, hogy ezzel majd hatni tudnak a magyar választókra. A legutóbbi kísérlet szerencsére elbukott.

Azóta egy új stratégiát látunk kibontakozni. Azt gondolom, a szemünk el?tt zajlik az új ellenzék szerepl?it keres? casting. A szerepre önként jelentkez?ket vagy a helyzetet állítólag fel sem ismer? naivokat nyíltan hívják baráti vacsorákra az amerikai nagykövethez. Színészek, zenészek, sportolók, influenszerek. Köztük keresik az új „márciusi ifjakat”. A mai ellenzéki politikai szerepl?k már leszerepeltek. Jöjjenek az újak, akik még nem égtek ki, nem szürkültek el. Akik talán képesek lesznek megszólítani a fiatalokat, akik megtanulták használni az Amerikából importált közösségi médiát. Akik februári ifjakként megtöltötték szimpatizánsaikkal a H?sök terét.

Ne legyünk naivak! Az a pénz, amely eddig az ellenzéki pártokhoz érkezett, most majd nagy valószín?séggel más irányt vesz. A pénz nem vész el, csak átalakul. Az új sztárok, megmondóemberek reklámjaira, felszerelésére fog áramlani. Mert ez a teszt id?szaka. A nagyköveti vacsorákra is érvényes az az örökbecs? mondás, hogy nincs ingyenebéd. Ne zárjuk ki annak a lehet?ségét, hogy a vacsoráknak lesz majd folytatása is, de már a nyilvánosság kizárásával. Akik felvállalják ezt a szerepet, azokat g?zer?vel kezdik majd el kiképezni, felkészíteni, új imázst

építeni nekik. A folyamat végén pedig már politikai szerepl?ket, majd pártokat húznak el? abból a bizonyos kalapból a következ? parlamenti választásokra. Persze lehet erre legyinteni. De emlékezzünk csak arra, hogy hét esztend?vel ezel?tt miként vették el t?lünk egy lehetséges magyar olimpia álmát. Elég volt hozzá némi pénz, barátnak maszkírozott tanácsadók és néhány kívülr?l érkezett ejt?erny?s. Mert még mindig naivak voltunk, és sokszor a saját szemünknek sem akarunk hinni. Pedig ha hápog, úszik és idétlenül totyog, az bizony kacsa.

Veszélyes id?ket élünk. Reménykedünk abban, hogy jöv?re már Donald Trump lesz az Egyesült Államok elnöke. Akkor minden bizonnyal új nagykövetet is kapunk, ami majd lezárja a vacsorák korszakát. Ám nem bízhatunk abban, hogy mások, más formában, titokban nem fogják folytatni ezt a munkát ugyanúgy. Csak akkor az állami szervek helyét és szerepét átveszik az üzleti modell fedett szerepl?i. Mert ennek a titkosszolgálati jegyeket mutató világnak a szemében Magyarország jelenlegi vezetése továbbra is a célkeresztjében marad. Eszmei, ideológiai és végs? soron gazdasági célkit?zéseikr?l nem fognak lemondani. Ebben biztosak lehetünk. A megvacsoráztatott ifjakban pedig tudatosítani kell, hogy mire akarják ki- és felhasználni ?ket. ?k csak statiszták lesznek és nem f?szerepl?k egy mocskos játékban. Nem új márciusi ifjakat keresnek, hanem hasznos idiótákat. ?k se legyenek naivak.

Horváth József

A szerz? az Alapjogokért Központ biztonságpolitikai tanácsadója

Borítókép: Balliberális influenszerek és tartalomgyártók tüntetése a H?sök terén 2024. február 16-án (Fotó: Kurucz Árpád/Magyar Nemzet)

www.magyarnemzet.hu

Ajánló